

לפי ועדת-חקירה פנימית, זה מה שנשאר מן המפד"ל:

המלבסרגר

סיעת למיפנה, שאליה משתייך גם בורג, ייעדה את מלמד לתפקיד מחליפו של שר-התרות. מלמד עבר כשנה האחרונה הכשרה מיקצועית מתאימה. מיונה צחורה, שהצהירה על תמיכתה במדינה פלס-טינית, הפך מלמד למפד"לניק האהוד ביותר בשטחים הכבושים, בשל עברו דת הקודש" שלו למען עצורי-המח"ת. המר רואה את כוחו העולה של מלמד כראגה. הוא עצמו דווקא שוא

הח"כ הרביעי הוא דויד רנינו, עסקן אפור, נעים-הליכות. נאומיו נשמעים כמו חר בור של ילד די-מוצלח בכיתה טי, בבית-ספר ממלכתי-ידי-תי: אנחנו טובים, כל העולם רע, צריכים לבטוח בשם, המר תירנות היא אם כל הטאת, כל-התיקשורת אשמים בכל. לזכותו של רנינו יאמר, שהוא מרבה לשכת באולם המליאה, אבל הוא מתבטא לעיתים רחוקות, וברמה לא

המשקפים תמימדיעים על כך שאינו פעיל כלל בכנסת.

שאקי:

בדיחה מהלכת * **שלישי הוא** אבנר-חי שאקי, מרצה מכובד, שהפך זה מכבר לבדיחה מהלכת בכנסת.

ח"כ שאקי מדבר עברית גרזנית רהוטה, שהיא בבחינת עושר השמור לבעליו לרעתו. נאומיו הנמלצים מעוררים אצל רוב העיתונאים את ה

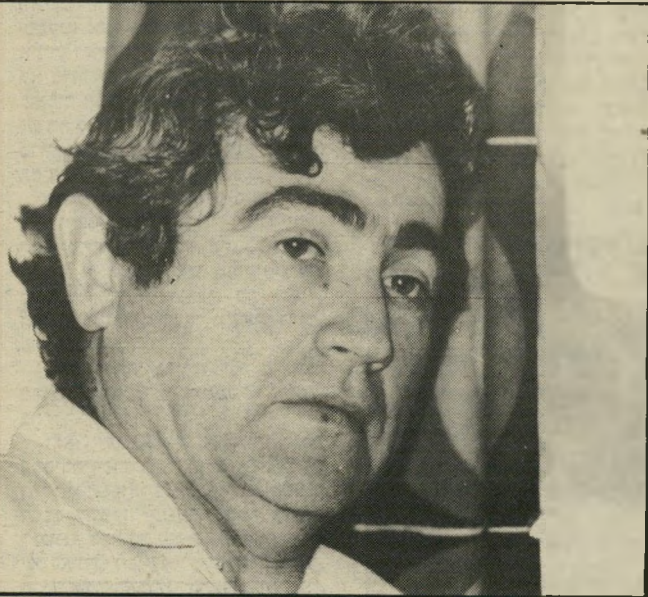
סעם פרלמנטר גדול, למרות שהוא סוליטיקאי ממולח במד יחד, שעבר גילגולים רבים. המר עסוק עתה בשיקום המיפלגה, ומגלה שזה תפקיד בלתי-אפשרי. כי המפד"ל, חרף היותה תנועה היסטורית, הופכת בהדרגה לצבא גנרלים ללא חיילים, כמו הליברלים.

המר מרבה לספר לחבריו מכלי התיקשורת, ולאנשי-המערך בני-דורו, על תהליך ההתמתנות הגדול שפקד אותו מאז מילחמת-הלבנון. לעומת

ה צבעתו של שר-התרות, יוסף נורג, כער נסיעתו של עזר וייצמן לקאהיר עוררה רוגז רב בקרב שרירי אהודי המפד"ל בהתנחלויות.

אלה מודעים, אומנם, לשירותים העצומים ששר-המפד"ל בעבר ובהווה מעניקים להם, כיד רחה, ובדרך כלל על-חשבון עיירות-הפיתוח. עם זאת, הם שרויים כמעין מיגונה מתמדת.

תהליך החרדיות בקרב היהדות ה-דתי-לאומית — שמורשה היא הכי טוי הפוליטי שלו — מכרסם קשות

בהתנחלויות, חרף עבודתו המטורה למענו. מלמד גם צעיר יחסית (62) ואם יצליח כ-נתן להמליך אותו כמנהיג המפד"ל, ייעצר המר (49) לעוד שנים רבות.

גבוהה במיוחד. המזכיר הוותיק של סיעת המפד"ל, אריה האן, מסתובב בכנסת כפנים נפולות. האן כבר ניהל סיעה של 12 ח"כים, והוא מכיר את המערכת היטב. יותר מרוב הח"כים מכל המיפלגות. בעבר סברו רבים שתורו לכהן כח"כ יגיע בקרוב. כיום אין כבר מה לחלק, ומה שחולק הגיע לידים הבלתי-נכונות. האן, כרוב חבריו, מצפה לרגע שהקול הרתי יגיע שוב לשוויו הישן בשוק, וזה, כנראה, יתרחש בעוד כמה שבועות.

מלמד:

פטרון הניצים * **ני אורחים** קבועים בחדרי סיעת-המפד"ל בכנסת הם אבר-הם מלמד והעסקן הוותיק רפאל כך נתן, השניים מהווים תזכורת קבועה לכורג שעליו לעמוד בדירבורו, ולפרוש כסתיו 1985.

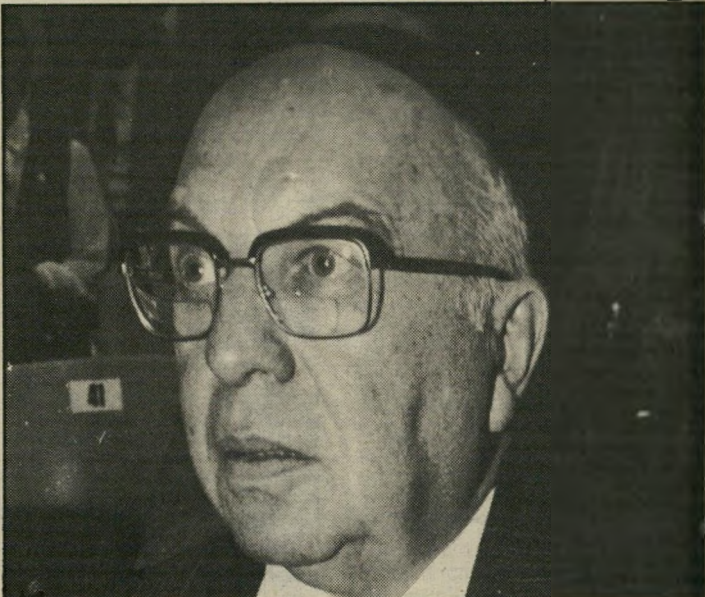
כך נוצרת עתה הבדיחה המוזרה בין המר לבורג. המר, כמזכיר המפד"ל, לא מתח ביקורת על הצבעת בורג בעד נסיעתו של עזר וייצמן לקאהיר. הוא גם אינו מעוניין, לפחות ברגע זה, כפתיחת הנושא של איש מקומו של שר-מפד"ל בממשלה, תחת בורג.

אם ירצה המר בבורג כבא תר-הנצחה בממשלה, הוא ימי צא ביריבו הוותיק שותף להוט ורבי-מג בתרגילים סוליטיים. מי שחושב שעידן בורג מסתיים והולך, פועל לפי היגיון ביולוגי ורציונלי. ספק אם יש בכך כדי לעמוד בקריטריון של היגיון הפוליטי הישראלי, שהוא סנוך ומעניין הרבה יותר. **חיים ברעם**

המצב הפוליטי הנזיל עשוי להוליך שותפות מוזרה מאוד: בורג והמר נגד כולם

התערובת המזכרת של ליגלוג חרדה.

קשה להבין מה מחפש איש כזה מחוץ למיסגרת הטיבעית שלו. שהיא האגף הכהניסטי של מורשה. מכל מקום, שאקי הוא כיום הפרל-מנטר הבולט ביותר של המפד"ל, והר פעותיו מסמלות כאילו את התנועה ואת דרכה. כתבים בכנסת מרבים לבקר את שאקי, וגם לככות את היעדרו של הח"כ לשעבר, ר"ד יהודה כ"מאיר, שהיה אחד מטובי הפרלמנטרים בישראל במשך שנים ארוכות. גם יריביו הפוליטיים הרבים של כ"מאיר העריכו את הכושר האינטלקטואלי ואת התכ-סנות הפוליטית שלו, שהיתה לעיתים מבריקה. תחת תרגילים פוליטיים מרשימים, שהביכו את המערך וחיוקו את כושר-המיקוח של המפד"ל, יש לנו עכשיו נאומים חומייניסטיים של שאקי, אמר עיתונאי מקורב למחנה הרתי, "סילוקו של כ"מאיר מהרשימה היה פשוט אסון. אפילו למיפלגת-העבודה אין כיום פרלמנטר ברמתו."

זאת, הרקורד שלו כשר-החינוך מעיד עליך שהוא שקד על ריות מער-כת-החינוך, ועל הקמת מוסדות-חינוך מפוארים בשטחים הכבושים, כמעט באותה המידה של להיטות. על רשימת מעשיו הגדולים למען ההתנחלויות כבר דווח כהעולם הזה.

אנשי גוש-אמונים העירו לנו, שגם העולם הזה עדיין אינו יודע הכל, ושהרבה תקציבי משרד-החינוך הגיעו לשטחים בצורות שונות ומשונות. יתכן, מכל מקום, גם הרשימה הגלויה היתה מעוררת קינאתו של כל תושב קריית-שמונה, דימונה או ירוחם.

באורח אופייני התעלמו העיתונאים בישראל מתרומתו ההיסטורית של המר למחסום האריר לשלום שהוקם בשטחים הכבושים, ולעומת זאת ניפחו את הצהרותיו "היוניות", שלו כגילגול עיניים לשמיים.

אבל אם על אישיותו של המר ועל הפוליטיקה שלו ניתן להתווכח, כל

בכוחה של המפד"ל בשטחים הכבושים. גם התמיכה הגלויה של מורשה ותנועת-החיה באירגון-הטרו היהודי מעמידה את המפד"ל במצב בלתי-אפשרי. רוב עסקני המפד"ל אינם מאושרים מעצם קיומה של המחתרת, ורק הח"כ לשעבר אברהם מלמד משי-קיע באסירים את חלבו ורמו.

הדילמה של ראשי המפד"ל ברורה: הם מאבדים את הבוחרים שלהם בקרב המתנחלים ואוהדיהם הרבים בתוך הקו הירוק, ואילו הקהל "הטיבעי" שלהם, רתייס-ציוניים מתונים, כבר נעלם מזי-מן. חלקו נטמע במיפלגת-העבודה, ואוהד אישים כמו ח"כ מנחם הכהן, רבים פשוט הלכו בדרך כל כשר, ושרידים מעטים עדיין משמיעים קר-לות-מתאה וקריאות נואשות לשפיות-הרעת בכינוסים סגורים ופתוחים. על כל המחלות הכרוניות האלה עמדה השבוע ועדת-חקירה פנימית.

מכיוון ששיטת-הבחירות היחסית, הנהוגה בישראל, משקפת את התנודות הפוליטיות כרעת-הקהל בדיקנות נדירה, יורד המפד"ל בכוח מכלנסת לכנסת. הסיעה הנוכחית היא עלובה במיוחד. בורג יושב בממשלה וכמיש-רדו, ממעט להשתתף בישיבות הכנסת, ומתנהג כמו ציפור קצוצת-כנפיים.

החודת-השילטון — בורג **ראי יש ביטוי כזה בגרמנית, שפת-אמו של בורג — כאי-לו נעלמה מישותו, שהיתה תמיד מדושנת-עונג במיוחד.**

המר:

ראש קטן * **ם שר החינוך** לשעבר ומנהיג המפד"ל כהווה מפגין פרופיל נמוך, כמעט "ראש קטן". **זבולון המר לא היה אף**

ח"כ-לשעבר מלמד המנהיג הבא

ח"כ שאקי מליצות חומייניסטיים